

پیام بورد مشورتی افغانان در بریتانیا

به اشتراک کنندگان کنفرانس بن (۲)

طوری که آگاه شدیم قرار است در اواسط دسمبر سال ۲۰۱۱ میلادی کنفرانس بین المللی ای در باره افغانستان در شهر بن جمهوری فدرال آلمان تدویر یابد. این کنفرانس درست ده سال بعد از نخستین نشست بین المللی در باره افغانستان در شهر بن، که به میزبانی دولت آلمان و به ریاست سازمان ملل متحد دایر گردیده بود، این بار هم به میزبانی کشور آلمان، و به ریاست حکومت افغانستان راه اندازی می گردد.

بر اساس گفته های مسؤولان وزارت خارجه افغانستان قرار است در این نشست، که به نام کنفرانس بن دوم یاد می گردد، هیأتی بیشتر از هشتاد کشور جهان به سطح وزیران امور خارجه و همچنان نهاد های بین المللی اشتراک ورزند. کنفرانس پیرامون مسایل جاری و مشکلات موجود، و تداوم همکاری های جامعه جهانی برای ده سال دیگر، بعد از به پایان رسیدن پروژه خروج نیرو های نظامی بین المللی از افغانستان در سال ۲۰۱۴، تا ۲۰۲۴ میلادی به بحث و گفتگو پرداخته و تصمیم اتخاذ خواهد کرد.

طبق اظهارات میشل اشتاینز، نماینده خاص دولت آلمان در امور افغانستان و پاکستان، در این کنفرانس به صورت عمده: مسأله سپردن مسؤولیت امنیتی به نیرو های افغانی تا پایان سال ۲۰۱۴، کمک های درازمدت جامعه جهانی برای افغانستان برای ده سال دیگر، یعنی تا سال ۲۰۲۴ میلادی و سرمایه گذاری در بخش خصوصی، و در محور سیاسی، دریافت تعهد از جانب کشور های منطقه و همسایه در عدم مداخله در جریان این روند، مورد بحث قرار خواهد گرفت.

از تدویر کنفرانس بن (۱) ده سال می گذرد، در این مدت افغانان و همچنین جامعه جهانی به رغم آن که موفقیت‌هایی را نصیب شده اند، با مشکلات زیادی نیز مواجه گردیده اند. طور خلاصه: قانون اساسی تدوین شد، انتخابات نسبتاً دموکراتیک ریاست جمهوری و پارلمانی در دو دوره به انجام رسید، معارف دو جنسیتی احیا شد، به تشکیل ادارات دولتی و انکشاف آنها توجه بیشتر گردید، آزادی های مدنی چون، آزادی بیان، آزادی مطبوعات، آزادی تشکیل حزب های سیاسی و نهاد های اجتماعی تأمین و یک سلسله اقدامات و فعالیت های دیگری نیز راه اندازی گردیدند؛ و اما، متأسفانه در وضعیت امنیتی کشور که انتظار بهتر شدن آن می رفت، برعکس پیچیدگی های بیشتری به میان آمده تلفات مردم ملکی بیشتر گردیده است. با گذشت هر سال مداخله های کشور های حامی تروریسم در منطقه ابعاد وسیع تری به خود گرفته است. جنگ با خشونت ادامه دارد و با بیرحمی جان هزاران انسان بیگناه را می گیرد. تولید و قاچاق مواد مخدر افزایش یافته است. سازمان های امدادی به شکلی بی سابقه تحت حمله قرار گرفته اند. بسیاری از این حملات به طالبان نسبت داده می شود.

حکومت آقای کرزی در ایجاد، تجهیز و آموزش مسلکی اردو ملی و پولیس ملی عاجز مانده است. اردو و پولیس هنوز تنظیمی و گروهی است و از قابلیت محاروبی و حرفه ای در جنگ با تروریسم، مبارزه با مواد مخدر و فساد، و دفاع از قانونیت و حقوق شهروندان برخوردار نیست.

فرماندهان نظامی محلی افغان تمایل ندارند دست از قدرت بردارند.

دپانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنی د ليکنيزی بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خیر و لوی

امور مربوط به بازسازی و دولت سازی و تحکیم قانونیت در کشور قناعت بخش نبوده و تشویش آور است.

کمک های جامعه جهانی بیشتر از طریق انجوها به مصرف می رسد. آهنگ رشد بازسازی در این کشور نه تنها مطلوب نیست، بلکه نحوه به کارگیری از این کمک ها تشویش آور و سوال برانگیزند. بیشتر این کمک ها در پروژه های کوچک و زودتر، اما بی کیفیت هزینه شده اند.

حکومت در ده سال نتوانست نه امنیت بیاورد، نه حکومت داری سالم را ایجاد نماید و نه کشور را در مسیر سالم دموکراسی، رشد و ترقی قرار دهد. تحت شعار حکومت غیر حزبی، از همکاری حزب ها و سازمانهای سیاسی که دارای برنامه مشخص سیاسی اند سرباز زد اما در عمل با جلب و جذب ظاهراً افراد جداگانه، اما وابسته به افرای ترین جریانها و تنظیمهای سیاسی در حلقه ای از عناصر فاسد، فرصت طلب و مشکوک با گذشته تاریک قرار گرفته و با در اختیار قرار دادن سکان رهبری کشور به دست آنها خود را به اصطلاح در مصوونیت سیاسی می بیند.

نبود برنامه مشخص تدوین شده دولرداری، عدم هماهنگی میان قوای سه گانه دولت، رویارویی و به کاربردن زبان غیر دیپلوماتیک با جامعه جهانی، نبود قاطعیت و بسا نارسایی های دیگر کشور را به طرف بحران سوق داده است.

جامعه جهانی بنوبه خود در از بین بردن مراکز اصلی تروریسم، در کم کردن تلفات مردم ملکی، در کنترل فساد و مواد مخدر، در بازنگری در مصرف کمکهای بین المللی از مجاری دولتی، در تقویه نیرو های نظامی ملی افغانی، در ایجاد هماهنگی با جانب افغانی و خودداری از شیوه دیکتات کار های موثری را انجام نداده است.

بناء افغانان جامعه جهانی را و جامعه جهانی افغانان را مقصر می شمارند!

به نظر بورد مشورتی افغانان در بریتانیا (آب)، نبود ستراتیژی واحد میان کشور های علاقمند در مسایل افغانستان، نبود هماهنگی میان جامعه جهانی و حکومت افغانستان، نادیده انگاشتن خصوصیت های جامعه سنتی افغانی و دیکته برنامه های کلیشه ای از جانب جامعه جهانی، بی توجهی به روند دولت سازی و همکاری دلسوزانه در حکومت داری از جانب جامعه جهانی، بی کفایتی دولت افغانستان در اداره امور و ادامه سیاست سازش و مصلحت با عنصری که به روند جاری کشور اعتقاد ندارند، مبین عمق مشکلات بوده می توانند.

با تاسف باید گفت، در حالی که دولت افغانستان می توانست از طریق برنامه های منظم و پذیرش مسؤولیت های بزرگ در عرصه سیاسی به پیروزی های چشمگیری دست می یافت، برعکس اکنون حاکمیت و جامعه در بحران عمیقی دست و پا می زنند.

به نظر ما تدویر کنفرانس بن (۲) در شرایط کنونی ضرور و حایز اهمیت است. این کنفرانس می تواند مشکلاتی را که از اثر انتخاب شیوه ها نادرست کار بوجود آمده اند، تشخیص نموده و راه حل آنها را دستیاب نماید.

ما شمار محدودی از مشکلات موجود را در پیام هذا نشانی کرده ایم و امیدواریم اشتراک کنندگان کنفرانس از هر جهت به آنها توجه نمایند. ما امیدواریم هرگاه در جریان کنفرانس بالای نکات مطرح شده بحث صورت گیرد و تدابیر و تصمیم لازم در زمینه اتخاذ گردند، کمک زیادی در رفع مشکلات موجود صورت گرفته می تواند.

- در عوض ایجاد اداره های رنگارنگ بیروکراتیک مبارزه با فساد اداری، به رفع عوامل فساد، طور نمونه، به مشکل پایین بودن سطح معاشات کارکنان دولت است توجه شود. فساد باید از همان قدمه های بالایی، در سطح مافیای دولتی جلوگیری شود. گروههای مافیایی با سوء استفاده از صلاحیت ها و امکانات دولتی فعالیت های غیرقانونی را به صورت منظم تنظیم و انجام می دهند؛ در قاچاق مواد مخدر دست دارند و برای سفید ساختن پول های سیاه خود به سرمایه گذاری های هنگفت در فعالیت های اقتصادی غیرقانونی، چون ساختمان شهرک ها و بلند منزهاها، غضب زمین های دولتی و شخصی می پردازند. در بخش اقتصاد، کشور ها و موسسه های بین المللی کمک کننده و ادار ساخته شوند تا در ایجاد زیرساختهای های اقتصادی، چون شبکه های راه آهن، بندهای بزرگ آب گردان و تولید برق آبی، ایجاد فارم های

بزرگ و میکانیزه زراعتی و مالدار، صنایع استخراجی سرمایه گذاری کنند و تشویق شوند تا کمکها را بیشتر به اختیار دولت و یا نهاد هایی که تحت کنترل دولت افغانستان باشند، قرار دهند. اردوی ملی و پولیس افغانستان متکی به خود گردیده و نیرو های نظامی و امنیتی افغانستان از حالت تنظیمی و ملیشایی تغییر بنیادی یابند تا با ارتقا قدرت رزمی و دفاعی آنها تلفات افراد ملکی کاهش یابد. سطح هماهنگی و فضای اعتماد میان دولت افغانستان و کشور های عضو ائتلاف ارتقا یافته و به جای سیاست دیکته، فرهنگ تبادلۀ مشوره های سالم ترویج یابد. زمینه عملی مذاکره بین الافغانی ایجاد و از تمام جوانب درگیر دعوت شود تا در این گفتگو اشتراک ورزند. اشخاصی برای پیشبرد این مذاکرات توظیف شوند تا مورد اعتماد و پذیرش همه باشند.

ما معتقدیم شیوه هایی را که دولت افغانستان و جامعه جهانی تاکنون در تأمین صلح و بازسازی افغانستان به کار برده اند کارآ نبوده اند. امکانات بیشتر و فرصتهای زیادی به هدر رفته است. اعتبار دولت افغانستان و جامعه جهانی پایین آمده است. گروههای فرصت طلب و مکار منطقه ای انتظار آن را دارند تا دموکراسی جوان افغانان را بر زمین بزنند و نظام دموکراسی جهانی را بی اعتبار جلوه دهند و به جهانیان نشان دهند که دستور کار قرون وسطایی مطلوب آنها در قرن بیست و یکم هنوز هم بی بدیل است. باید به صراحت اذعان کرد که این بار شکست افغانستان، شکست جامعه دموکراتیک بشریت خواهد بود. افغانان و جامعه جهانی باید از این وضع پیچیده خود را نجات دهند؛ از سود های کوتاه مدت صرف نظر و به پیرویهایی دایمی و بقای خود بیاندیشند.

تدویر کنفرانس بن (۲) در شرایط پیچیده کنونی فرصت مناسبی است تا کارکرد های ده سال گذشته افغانستان همه جانبه ارزیابی شود. یعنی، آن گروههایی از افغانان که در ده سال گذشته نتوانستند از امکانات موجود استفاده لازم نمایند و صلح را به وطن بیاورند، برای بار دوم به آزمایش گرفته نشوند. همچنان آن راه ها و شیوه هایی را که جامعه جهانی در ده سال گذشته به کار گرفت و آینده آن هنوز مبهم به نظر می رسد تعقیب دوباره آنها خطا خواهد بود.

در حالی که در این پیام به یک سلسله کاستی ها و اشتباهها اشاره گردیده است، پیشنهاد ها و راه حلهایی نیز ارائه شده است. ما باور داریم در صورتی که افغانهای کارشناس و آگاه و یک اداره سالم مجال یابند و جامعه جهانی همکاری نماید، برآمدن از وضع پیچیده کنونی و سوق دادن اوضاع به سمت مطلوب امکان پذیر است. همچنین باید خاطر نشان بسازیم که حل مشکلات موجود به اشتراک فعال مردم افغانستان نیاز دارد. اشتراک وسیع مردم زمانی میسر می گردد که حزب های سیاسی، نهاد های مدنی، گروهها، شخصیتهای مستقل، عالمان دین، بزرگان قومی و رده های مختلف مردم در زیر چتر یک جنبش، برخوردار از پشتیبانی حکومت افغانستان و جامعه جهانی، در رفع مشکلات اقدام و در تحولات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی سهم بگیرند.

بورد مشورتی افغانها علاقمند است در چنان یک جنبش وطنی اشتراک ورزد و در آن بخشهایی کمک خالصانه نماید که شامل فهرست وظایف بورد است.

ما در حالی که پشتیبانی خود را از تدویر و کار کنفرانس بن (۲) پیش از پیش اعلان می داریم، هرگونه همکاری بورد مشورتی افغانها در بریتانیا را وعده می دهیم و از پروردگار عالم موفقیتهای همه جانبه برای کار کنفرانس استدعا می نماییم.

با عرض حرمت

بورد مشورتی افغانان در بریتانیا